

Beleidsnota Huisvesting arbeidsmigranten Gemeente Montfoort 2013 Aangepast per 1 juli 2019

**Beleidsnota
Huisvesting arbeidsmigranten
Gemeente Montfoort 2013
Aangepast per 1 juli 2019**

1. Inleiding

Europese wetgeving en wetgeving van de afzonderlijke lidstaten maken het mogelijk dat ingezetenen van deze landen binnen de gehele Europese Unie mogen werken, zonder dat hiervoor door het betreffende land nog afzonderlijke toestemming moet worden verleend aan werkgevers en werknemers. Uiteraard vallen zij wel onder de normale wet- en regelgeving en dienen zij volgens de geldende arbeidsvoorwaarden betaald te worden.

Sinds de toetreding van de nieuwe lidstaten tot de Europese Unie bestaat er in Nederland een groeiende belangstelling voor het (tijdelijk) inzetten van werknemers uit vooral Midden- en Oost-Europa. Ook uit andere Europese landen, zoals Portugal en Groot-Brittannië, worden werknemers verworven.

Ook in de gemeente Montfoort is deze toenemende belangstelling merkbaar. In vele sectoren wordt er gebruik gemaakt van de zogenoemde (tijdelijke) arbeidsmigranten. In tegenstelling tot de meeste andere gemeenten gebeurt dit in Montfoort vooral in de industriële en productiesector en minder in de agrarische sector. Binnen Montfoort zijn volgens ramingen vanuit het bedrijfsleven circa 300 Europese arbeidsmigranten langer dan vier maanden werkzaam. Deels worden deze mensen ingezet voor productiewerk, maar deels bestaat deze groep ook uit technische vakmensen. Montfoortse bedrijven zijn deels structureel afhankelijk van deze arbeidskrachten. De verwachting is dat de aanwezigheid van arbeidsmigranten de komende jaren niet minder wordt.

Arbeidsmigranten hebben hier ook huisvesting nodig. Dit leidt in de praktijk soms tot onacceptabele en onveilige vormen van huisvesting, tot ruimtelijke ongewenste situaties en tot problemen in de woonomgeving. In deze beleidsnota wordt aangegeven hoe wordt omgegaan met het huisvesten van tijdelijke arbeidsmigranten, hoe dit op een maatschappelijk verantwoorde manier kan gebeuren, voor zowel arbeidsmigranten als voor de Montfoortse bevolking. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de gevolgen voor de woningmarkt in Montfoort en met name voor de beschikbaarheid van betaalbare huur- en koopwoningen voor de inwoners van Montfoort.

Door hogere kwaliteitseisen aan de woonvoorzieningen van arbeidsmigranten te stellen kan oneerlijke prijsconcurrentie op de lokale arbeidsmarkt worden voorkomen in de richting van de lokale beroepsbevolking.

In hoofdstuk twee zal worden ingegaan op de definitie van een aantal begrippen, zodat voor een ieder een eenduidige interpretatie wordt voorzien. In hoofdstuk drie worden de uitgangspunten voor deze beleidsnota beschreven. In hoofdstuk vier wordt verder ingegaan op het beleid voor de diverse typen huisvesting.

Naast het huisvestingsvraagstuk spelen ook sociale aspecten een rol. Arbeidsmigranten verblijven hier vaak voor langere tijd. Het is daarom belangrijk dat zij zich goed thuis voelen in de gemeente Montfoort en integreren in de gemeenschap. Zo kan overlast van arbeidsmigranten voor lokale Montfoorters voorkomen worden. In hoofdstuk vijf zullen daarom een aantal maatregelen worden genoemd, waarmee de gemeente Montfoort de integratie van arbeidsmigranten wil bevorderen.

2. Definitie begrippen

Voor een goed begrip van de materie dient eerst een aantal begrippen te worden toegelicht en van een, in ieder geval voor deze beleidsnota, eenduidige interpretatie te worden voorzien. In dit hoofdstuk zullen de belangrijkste begrippen worden gedefinieerd.

Arbeidsmigrant

Deze beleidsnota ziet uitsluitend op legale werknemers die, zonodig, beschikken over een geldige tewerkstellingsvergunning en minimaal vier maanden werkzaam zijn binnen de gemeente Montfoort.

Werkgever

In de discussie rond arbeidsmigranten wordt hiermee de ene keer een bedrijf bedoeld waar de arbeidsmigrant daadwerkelijk aan het werk is en in het andere geval wordt hiermee bedoeld op een uitzend- of bemiddelingsbureau dat fungeert als schakel tussen de arbeidsmigrant en het bedrijf waar wordt gewerkt. In de voorliggende beleidsnota wordt dit onderscheid tussen bedrijf enerzijds en uitzend- of bemiddelingsbureau anderzijds waar nodig nadrukkelijk gemaakt en zo worden ze ook aangeduid. Als de term 'werkgever' wordt gebruikt, dan wordt dit onderscheid om redactionele redenen bewust niet gemaakt en worden hier beide categorieën bedoeld.

Uitzendbureau

Uitzend- of bemiddelingsbureaus zijn er in verscheidene verschijningsvormen. Voor een uitzendonderneming is het hebben van een NEN 4400-1-certificaat een formeel criterium. Dit landelijke, hoogwaardige en onafhankelijke certificaat is er sinds 2007 voor alle Nederlandse uitzendondernemingen. Van de ongeveer 7.000 uitzendbureaus hebben er ongeveer 1.400 een NEN 4400-1-certificaat.

Het certificaat maakt duidelijk dat aan wettelijke vereisten is voldaan. Zo bewijzen gecertificeerde uitzendondernemingen met het keurmerk onder andere dat hun (personeels)administratie op orde is, dat zij op tijd belastingen en sociale verzekeringspremies betalen en dat hun medewerkers gerechtigd zijn om arbeid in Nederland te verrichten.

Met dit keurmerk behouden zij bovendien hun opdrachtgevers voor de gevolgen voor niet afgedragen belastingen, sociale premies en werken met illegalen. De stichting Normering Arbeid houdt een register bij van gecertificeerde ondernemingen. Om lid te worden van een branchevereniging binnen de uitzendbranche is het hebben van de NEN 4400-1 een vereiste.

Branchevereniging

Van de 1.400 NEN-gecertificeerde uitzendondernemingen zijn er zo'n 1.000 lid van één van de drie brancheverenigingen:

1. De Algemene Bond Uitzendondernemingen (ABU). Deze vertegenwoordigt met 360 leden ongeveer 70% van de reguliere uitzendmarkt;
2. De Nederlandse Bond van Bemiddelings- en Uitzendondernemingen (NBBU) richt zich specifiek op het Midden en Kleinbedrijf en kent ongeveer 600 leden.
3. De Vereniging van Internationale Arbeidsbemiddelaars (VIA) richt zich met haar 35 leden volledig op het bemiddelen van arbeidsmigranten. VIA eist dat leden voldoen aan de eisen van het European Legal Labour Certificate (een keurmerk uitgegeven door de Stichting Keurmerk Internationale Arbeidsbemiddeling, SKIA, zie ook hierna).

Bonafide uitzendbureau

Een bonafide uitzendbureau beschikt over een NEN 4400-1-certificaat en is aangesloten bij minimaal één van de drie brancheverenigingen. De gemeente Montfoort vindt dat uitzendbureaus moeten voldoen aan dit criterium.

European Legal Labour Certificate

De ophef over de wijzen waarop tijdelijke arbeidskrachten uit het buitenland behandeld worden is voor de VIA aanleiding geweest om een 'keurmerk' te ontwikkelen, dat aangeeft dat de werkgever op een menselijke manier met zijn medewerkers omgaat: het 'European Legal Labour Certificate' (ELLC). Ondernemingen die het ELLC ontvangen worden minimaal twee keer per jaar gecontroleerd op de wijze waarop zij omgaan met de buitenlandse medewerkers. Deze controle heeft onder andere betrekking op:

- Huisvesting (soort huisvesting, hoeveelheid m² leefruimte, sanitaire voorzieningen, kookgelegenheid, brandveiligheid);
- Vervoer (verzekering, vervoersvergunningen);
- Medische zorg (afsluiten ziektekostenverzekering);
- Sociale begeleiding (introductieprogramma, informatie in de eigen taal);
- Controle op identiteitspapieren;
- 24/7 hulpdienst;
- 'Handboek huis en leefregels' in de taal van de medewerker.

Het ELLC wordt uitgegeven door de Stichting Keurmerk Internationale Arbeidsbemiddeling (hierna: SKIA), nadat de externe, onafhankelijke controlerende organisatie, de Vereniging tot Regulering Onderneming (hierna VRO), heeft geconstateerd dat de gecontroleerde onderneming voldoet aan de eisen. Als blijkt dat een onderneming niet meer voldoet aan de eisen, dan trekt de SKIA het certificaat weer in.

ELLC en niet-uitzendbureaus

De SKIA werkt op dit moment aan het uitbreiden van hun systematiek. Hiermee kunnen alle werkgevers die arbeidsmigranten huisvesten SKIA-gecertificeerd worden, dus ook niet-uitzendbureaus. Uitvloeisel hiervan is onder andere dat alle huisvestingslocaties worden gecontroleerd (Inspectielijst Huisvesting per pand) en dat het bedrijf na goedkeuring wordt opgenomen in een register. Dat register is voor belanghebbenden (zoals gemeenten) door middel van een inlogcode toegankelijk. Het register laat per gemeente zien op welke locaties (adressen) arbeidsmigranten gehuisvest zijn, wordt het maximum toegelaten aantal bewoners aangegeven en laat zien wie de werkgever is en met wie contact kan worden opgenomen (24 uur per dag, zeven dagen per week).

3. Uitgangspunten

De volgende uitgangspunten liggen aan deze beleidsnota ten grondslag:

- Huisvesten alleen voor legale werknemers die hier tijdelijk verblijven

De te realiseren huisvesting is alleen bestemd voor arbeidsmigranten, die hier op grond van een EU-paspoort of een tewerkstellingvergunning legaal minimaal vier maanden werkzaam zijn en hun hoofdverblijf elders hebben. Het dient te gaan om een aaneengesloten periode van minimaal vier maanden. De arbeidsmigrant dient minimaal twintig uur per week in de gemeente Montfoort werkzaam te zijn.

De in dit beleidskader genoemde huisvestingsvormen zijn niet bedoeld voor arbeidsmigranten die zich hier in Montfoort permanent vestigen. Deze mensen hebben hier in Nederland in beginsel een reguliere/vaste baan en beschikken ook niet (meer) over huisvesting in hun eigen land. Deze mensen zijn aangewezen op de reguliere woningmarkt.

- Werkzaam in de gemeente Montfoort

De gemeente Montfoort zal zoveel als mogelijk sturen op het bieden van huisvestingsmogelijkheden ten behoeve van arbeidsmigranten die legaal binnen de gemeentegrenzen van Montfoort werkzaam zijn. Het aantal te realiseren verblijfsplaatsen voor arbeidsmigranten moet dan ook maximaal slechts aansluiten bij de vraag naar arbeidsmigranten door de Montfoortse werkgevers. Bij elk initiatief zal de gemeente dit toetsen. Er moet geen overaanbod van verblijfsplaatsen voor arbeidsmigranten ontstaan. Op het tijdstip van een gemeentelijk besluit tot het verlenen van medewerking van een initiatief bepalen het aantal bestaande verblijfsplaatsen en de resterende vraag naar arbeidsplaatsen de mogelijkheden voor het realiseren van nieuwe huisvestingsmogelijkheden.

- Primair een verantwoordelijkheid van de werkgever

Uitgangspunt bij elke huisvestingsvorm is het vinden van een optimaal evenwicht tussen aantallen te huisvesten mensen het maatschappelijke draagvlak van de locatie. De verantwoordelijkheid hiervoor, ook naar de omgeving, ligt primair bij de initiatiefnemer. De initiatiefnemer is primair verantwoordelijk voor het goed regelen van huisvesting, het beheer en de handhaving hiervan. De gemeente heeft de plicht zorg te dragen voor voldoende mogelijkheden om tot huisvesting te komen.

- Maatschappelijk verantwoorde huisvesting

Alle huisvesting van arbeidsmigranten dient zowel voor deze mensen als voor de omgeving op een maatschappelijk verantwoorde wijze te gebeuren. Hierbij zijn de volgende aspecten van belang:

- De huisvesting dient te voldoen aan bestaande wet- en regelgeving. Hierbij moet onder andere worden gedacht aan het Bouwbesluit, de gemeentelijke Bouwverordening, de Huisvestingsverordening, de APV en de geldende bestemmingsplannen.
- De huisvestingsvorm dient beter aan te sluiten bij de vraag van de arbeidsmigrant. Uit onderzoek is gebleken dat de arbeidsmigrant naast betaalbare huisvesting meer behoefte heeft aan privacy in de huisvestingslocatie en mogelijkheden voor vrijetijdsbesteding. Ook is gebleken dat veel arbeidsmigranten graag minder afhankelijk willen zijn van hun werkgever voor huisvesting.
- De huisvestingsvorm dient te passen binnen en bij de omgeving. De omvang (grootte, aantal slaapplekken, aantal verkeersbewegingen, verkeersontsluiting en parkeerruimte, etc.), locatiekeuzen en het uiterlijk (onder andere redelijke eisen van welstand, landschappelijke inpassing) moet passen binnen de directe omgeving. Tevens mag de huisvestingsvorm niet belemmerend zijn voor de normale planologische en milieutechnische ontwikkelingsmogelijkheden van de eventueel in de nabijheid gelegen bedrijfsmatige activiteiten.
- Met het creëren van (nieuwe) huisvestingsmogelijkheden voor arbeidsmigranten mag de druk op de woningmarkt niet zodanig toenemen, zodat bijvoorbeeld de doelgroep starters hiervan de dupe wordt.
- De gemeente wil, indien er een uitzendbureau in het spel is, enkel werken met bonafide uitzendbureaus. Conform de begripsbepalingen in hoofdstuk 2 dienen zij aan meerdere voorwaarden te voldoen, zodat

er een aanmerkelijke bijdrage aan maatschappelijk verantwoorde huisvesting van arbeidsmigranten wordt geleverd.

- f. Andere aanbieders van huisvesting moeten eveneens voldoen aan de vereisten die voor bonafide uitzendbureaus gelden met betrekking tot huisvesting.
- g. Goede handhaving door de gemeente.

- Inschrijving in het GBA verplicht

Op grond van artikel 65 van de Wet Gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens is een ieder die langer dan vier maanden ergens verblijft zich in te schrijven bij de gemeente waarin de verblijfplaats zich bevindt. Dit geldt ook voor buitenlandse arbeidsmigranten. Door inschrijving verplicht te stellen, wordt het voor de gemeente eenvoudig om een actueel overzicht te hebben van het aantal arbeidsmigranten en de locaties waar deze gehuisvest zijn.

- Wekelijks lijst aanwezige personen overleggen aan gemeente

Verhuurders van woonruimte(n) aan arbeidsmigranten dienen wekelijks aan de gemeente een lijst te overleggen met daarop de aanwezige personen in hun woning. Zo is de gemeente op eenvoudige wijze te allen tijde op de hoogte van het aantal arbeidsmigranten en hun huisvestingslocaties binnen de gemeente.

- Geen tenten, stacaravans of toercaravans

Als uitgangspunt geldt dat tenten en toercaravans in onvoldoende mate de belangen van een adequate huisvesting waarborgen. Tenten en toercaravans op het eigen bedrijf vormen geen waardig alternatief voor woonunits. Ook stacaravans kunnen niet voldoen aan de eisen uit het Bouwbesluit en zijn daarom niet geschikt als adequate vorm van huisvesting.

- Uitgangspunten huisvesting

Voor alle vormen van huisvesting die aan bod komen in hoofdstuk 4 van deze beleidsnota, gelden de volgende uitgangspunten:

- a. De beschikbare woonruimte per persoon is minimaal 12 m².
- b. Per persoon biedt de beschikbare ruimte in een slaapvertrek minimaal ruimte voor één eenpersoonsbed, een stoel en een kast.
- c. Er is minimaal één toilet per acht personen.
- d. Er is minimaal één douche per acht personen.
- e. Veiligheid en hygiëne dienen gewaarborgd te zijn.
- f. Bij verwarming door middel van gaskachels dient er een CO-melder aanwezig te zijn.
- g. CV, gaskachel en geiser dienen jaarlijks aantoonbaar gecontroleerd te zijn.
- h. Er dient minimaal 30 liter koelruimte per persoon te zijn, bij voorkeur aangevuld met vriesruimte.
- i. Er dienen minimaal vier kookpitten te zijn. Bij meer dan acht personen dient er één kookpit per twee personen extra te zijn.
- j. Het inspectierapport van de brandweer conform vergunning is aanwezig.
- k. Er is blusmateriaal aanwezig, waarvan de minimale eisen zijn:
 - zes liter brandblusser
 - gebruiksinstructie op brandblusser
 - brandblusser bevindt zich binnen vijf meter van waar gekookt wordt
 - l. Er is een branddeken aanwezig bij de kookgelegenheid.
 - m. Er zijn werkende rook- en CO-melders gemonteerd op voorgeschreven plaatsen.
 - n. Er is een informatiekaart in de woning, zichtbaar op centrale plek, in de taal van de bewoners met daarop tenminste:
 - Telefoonnummer hulpverlener werkgever
 - Telefoonnummer regiopolitie
 - 112, waarbij in de taal van de bewoners is aangegeven alleen te gebruiken in levensbedreigende situaties
 - Verkorte huis- en leefregels, eveneens in de taal van de bewoners. Deze regels dienen te worden opgesteld en verstrekt door degene die verantwoordelijk is voor het verstrekken van de huisvestingslocatie
 - o. Huisvuil dient op de reguliere wijze te worden aangeboden en/of afgevoerd.

4. Beleid voor diverse typen huisvesting

Dit hoofdstuk bevat de vertaling van het gemeentelijke beleid voor de huisvesting van arbeidsmigranten. Dit beleid vormt de basis voor het afwegen van typen huisvesting voor arbeidsmigranten in de gemeente Montfoort tijdens planologische procedures. Er is onderscheid gemaakt in structurele huisvesting van arbeidsmigranten in bestaande woningen en structurele huisvesting van arbeidsmigranten in overige bebouwing.

4.1 Structurele huisvesting in bestaande woningen

Voor wat betreft structurele huisvesting in bestaande woningen bestaan de volgende twee mogelijkheden:

1. Kamerverhuur: het bedrijfsmatig (nacht)verblijf aanbieden, waarbij de kamerverhuurder ter plaatse het hoofdverblijf heeft.
2. Logies: het bedrijfsmatig (nacht)verblijf aanbieden, waarbij de betreffende persoon het hoofdverblijf elders heeft.

Kamerverhuur in bestaande woningen

Het verhuren van kamers aan arbeidsmigranten is mogelijk onder volgende voorwaarden:

- Per woning mogen maximaal zes kamers verhuurd worden aan arbeidsmigranten, met maximaal één arbeidsmigrant per kamer. Uitzondering hierop zijn stellen. Zij mogen met maximaal twee personen op een kamer gehuisvest worden. In dat geval dient minimaal twaalf m² per persoon beschikbaar te zijn. Hierbij dient ook de gemeenschappelijke woonruimte mee gerekend te worden. De oppervlakte van de gemeenschappelijke woonruimte wordt gedeeld door het aantal personen in een woning.
- Wanneer in een woning vijf of zes kamers worden gebruikt voor verhuur van arbeidsmigranten, dan is een brandmeldinstallatie verplicht.
- Voor het verhuren van kamers is een omzettingsvergunning nodig (paragraaf 3.1 van de Huisvestingsvergunning).
- Kamers mogen alleen verhuurd worden aan arbeidsmigranten die minimaal vier maanden werkzaam zijn binnen de gemeente Montfoort.
- Er dient voldoende parkeergelegenheid aanwezig te zijn, waarbij parkeren op eigen terrein een uitgangspunt is.
- Wanneer een kamer wordt verhuurd, dient dit gemeld te worden te worden bij de gemeente. Tevens dient een kopie van het huurcontract overlegd te worden.

Logies in bestaande woningen

Het huisvesten van arbeidsmigranten in bestaande woningen is mogelijk onder de volgende voorwaarden:

- Per woning mogen maximaal zes kamers verhuurd worden aan arbeidsmigranten, met maximaal één arbeidsmigrant per kamer. Uitzondering hierop zijn stellen. Zij mogen met maximaal twee personen op een kamer gehuisvest worden. In dat geval dient minimaal twaalf m² per persoon beschikbaar te zijn. Hierbij dient ook de gemeenschappelijke woonruimte mee gerekend te worden. De oppervlakte van de gemeenschappelijke woonruimte wordt gedeeld door het aantal personen in een woning.
- Wanneer in een woning vijf of zes kamers worden gebruikt voor verhuur van arbeidsmigranten, dan is een brandmeldinstallatie verplicht.
- Voor het verhuren van kamers is een omzettingsvergunning nodig (paragraaf 3.1 van de Huisvestingsvergunning).
- Kamers mogen alleen verhuurd worden aan arbeidsmigranten die minimaal vier maanden werkzaam zijn binnen de gemeente Montfoort.
- Er dient voldoende parkeergelegenheid aanwezig te zijn, waarbij parkeren op eigen terrein een uitgangspunt is.
- Het bestemmingsplan dient ter plaatse aangepast te worden.
- Logies mag niet plaatsvinden in koopwoningen goedkoper dan de Nationale Hypotheek Garantie - grens, € 290.000 (peildatum 1 januari 2019).
- Logies mag niet plaatsvinden in huurwoningen met een huur lager dan bepaald in artikel 13 van de Wet op de Huurtoeslag. Per 1 januari 2019 bedraagt deze huur € 720,42.
- Wanneer een kamer wordt verhuurd, dient dit gemeld te worden te worden bij de gemeente. Tevens dient een kopie van het huurcontract overlegd te worden.

4.2 Structurele huisvesting in overige bebouwing

Er zijn de volgende mogelijkheden voor de realisering van structurele voorzieningen voor de huisvesting van arbeidsmigranten:

1. Logiesgebouw in bestaande complexen
2. Nieuwbouw van logiesgebouwen
3. Logies in bestaande agrarische bebouwing als nevenfunctie
4. Logies in een bedrijfswoning op een bedrijventerrein
5. Logies in (voormalige) kantoorgebouwen

Omdat er binnen de gemeente Montfoort geen mogelijkheden zijn om bestaande complexen (zoals scholen en zorginstellingen) om te zetten in logiesgebouwen en er geen mogelijkheden zijn om nieuwbouw van logiesgebouwen mogelijk te maken, zal niet verder op deze mogelijkheden worden ingegaan.

Omdat het vanwege milieutechnische redenen niet wenselijk is om arbeidsmigranten op een bedrijventerrein te huisvesten, zullen de mogelijkheden van logies in een bedrijfswoning en in (voormalige) kantoorgebouwen, ook niet verder besproken worden.

Logies in bestaande agrarische bebouwing als nevenfunctie

Vrijkomende agrarische bebouwing mag onder de volgende voorwaarden gebruikt worden voor de huisvesting van arbeidsmigranten:

- De locatie van de bestaande agrarische bebouwing dient zich op een daartoe geschikte en berekende ontsluiting te bevinden.
- De agrarische bedrijfsvoering dient als hoofdfunctie te blijven bestaan.
- Als gevolg van het beoogde hergebruik mogen geen belemmeringen ontstaan voor de omliggende functies.
- Bij deze vorm van huisvesting dient er een gemeenschappelijke ruimte, niet zijnde sanitaire- en bergruimte, te zijn. Deze ruimte is minimaal 40 m².
- Per boerderij mogen maximaal tien arbeidsmigranten gehuisvest worden, met een maximum van één arbeidsmigrant per kamer.
- Een gebruiksvergunning is noodzakelijk.
- Het bestemmingsplan dient ter plaatse aangepast te worden.
- Wanneer een kamer wordt verhuurd, dient dit gemeld te worden bij de gemeente. Tevens dient een kopie van het huurcontract overgelegd te worden.
- Voldoende hygiënische toilet-, sanitaire en brandveiligheidsvoorzieningen aanwezig.

5. Maatregelen om integratie van arbeidsmigranten te bevorderen

In voorgaande hoofdstukken is beschreven hoe de gemeente Montfoort wil bevorderen dat arbeidsmigranten op een verantwoorde wijze worden gehuisvest. Naast huisvesting van arbeidsmigranten zijn er op dit moment ook problemen op het sociale vlak met een deel van de arbeidsmigranten. In dit hoofdstuk zal hier dan ook aandacht aan worden besteed en aangegeven worden op welke manieren de gemeente Montfoort wil bevorderen dat deze problemen verminderd worden.

5.1 Kamerverhuur bij Montfoorters preferente huisvesting

Vanuit maatschappelijk oogpunt zal de gemeente Montfoort stimuleren bij werkgevers om kamerverhuur door Montfoortse collega's als preferente huisvestingsvorm te bevorderen. Door de spreiding van arbeidsmigranten en de hieruit voortvloeiende contacten met de lokale bevolking kan participatie het beste plaatsvinden.

5.2 Stimuleren volgen Nederlandse taalcursussen

Arbeidsmigranten verblijven tegenwoordig steeds langer binnen de gemeente Montfoort. Ze zijn en blijven vaak een aparte groep die niet geïntegreerd is binnen de Montfoortse gemeenschap. Een belangrijke reden hiervoor is dat het grootste deel van de groep arbeidsmigranten niet of nauwelijks de Nederlandse taal beheerst. Voor het integreren binnen een gemeenschap is één van de belangrijkste voorwaarden dat de taal van deze gemeenschap voldoende beheerst wordt. De gemeente Montfoort vindt het belangrijk dat arbeidsmigranten onderdeel uit gaan maken van de Montfoortse gemeenschap en wil daarom stimuleren dat arbeidsmigranten een Nederlandse taalcursus gaan volgen.

5.3 Betrekken arbeidsmigranten bij verenigingsleven

Montfoort kent een rijk verenigingsleven. Op dit moment maken de arbeidsmigranten daar amper deel van uit. Voor de integratie van arbeidsmigranten is het belangrijk dat zij ook in hun vrije tijd bezigheden hebben. Anders is de kans groot dat zij uit verveling voor overlast gaan zorgen. Wanneer arbeidsmigranten meer betrokken worden bij het verenigingsleven, bijvoorbeeld bij de voetbalverenigingen, zullen zij meer geïntegreerd worden in de Montfoortse gemeenschap. Ook zullen zij over het algemeen voor minder overlast zorgen. De gemeente Montfoort wil daarom ook stimuleren dat arbeidsmigranten (tijdelijk) lid kunnen worden bij (sport)verenigingen. Zo kan de integratie van arbeidsmigranten nog verder bevorderd worden.

5.4 Taalmaatjes

De gemeente wil stimuleren dat arbeidsmigranten ook de Nederlandse taal gaan leren. Hiervoor worden vrijwilligers gestimuleerd om als taalmaatjes voor arbeidsmigranten aan de slag te gaan. De ingeschreven arbeidsmigranten zullen worden aangeschreven om hen op te hoogte brengen van deze mogelijkheid. Ook de grote werkgevers die arbeidsmigranten in dienst hebben, worden hierover geïnformeerd.

5.5 Korter verblijf dan vier maanden

Arbeidsmigranten die korter dan vier maanden werkzaam zijn in Montfoort, komen niet aanmerking voor de in hoofdstuk vier genoemde vormen van huisvesting. Hier leent de krappe woningmarkt in Montfoort zich niet voor. Deze arbeidsmigranten zijn aangewezen op hotels, bed & breakfasts en andere nachtverblijven.

6. Handhaving

6.1 Inleiding

Een overheid die de verantwoordelijkheid neemt voor het stellen van regels voor de huisvesting van arbeidsmigranten dient er ook voor te zorgen dat die regels worden nageleefd. Het ambitieniveau van de handhaving concentreert zich op:

- Bestemmingsplan (is het betreffende gebruik toegestaan)
- Gebruiksbesluit
- Bouwverordening (overbevolking, brandveilig gebruik)
- Bouwbesluit (veiligheid, zoals constructie en dergelijke)
- Wet Gemeentelijke Basisadministratie (GBA)
- Woningwet

Naast bovengenoemde wetgeving zijn er in deze beleidsnota criteria geformuleerd. Ook deze vormen basis voor toezicht/controle en handhaving. Dit betekent dat, indien niet wordt voldaan aan regelgeving zoals hierboven weergegeven of aan de criteria uit deze beleidsnota, er sprake is c.q. kan zijn van een handhavingssituatie. In dit hoofdstuk wordt beschreven hoe controle / het toezicht op de naleving van het relevante beleid wordt vormgegeven en hoe er vervolgens wordt opgetreden, indien er sprake blijkt te zijn van een handhavingssituatie

6.2 Controle leegstaande panden en bekend panden met arbeidsmigranten

De start van een goede handhaving is het controleren van alle panden, waar de gemeente van weet dat er arbeidsmigranten gehuisvest worden. Deze panden zullen gecontroleerd worden op de zijn toepassing zijnde wet- en regelgeving. Ook zal getoetst worden aan de criteria die in deze beleidsnota worden vastgelegd. Daarnaast zullen alle, bij de gemeente bekende, leegstaande panden gecontroleerd worden of deze ook daadwerkelijk leegstaan. Wanneer blijkt dat er arbeidsmigranten gehuisvest worden in deze leegstaande panden, zal getoetst worden of wordt voldaan aan de vigerende wet- en regelgeving, alsmede aan de criteria uit deze beleidsnota.

6.3 Legaliseren of handhaven

Wanneer blijkt dat in een pand arbeidsmigranten gehuisvest zijn, dan dient bepaald te worden of dit in strijd is met de criteria uit deze beleidsnota of niet. In vrijwel alle gevallen zal huisvesting van arbeidsmigranten niet mogelijk zijn op grond van het bestemmingsplan. De eigenaren van de panden, die in principe voldoen aan de gestelde criteria in deze beleidsnota, dienen zowel een omgevingsvergunning aan te vragen als een onttrekkingsvergunning. Een omgevingsvergunning is nodig, omdat huisvesting van arbeidsmigranten niet past binnen het bestemmingsplan. Een onttrekkingsvergunning is nodig, omdat er sprake is van het omzetten van een zelfstandige woonruimte naar een onzelfstandige woonruimte.

Voor de andere panden geldt dat gehandhaafd dient te worden. Alle eigenaren van deze panden zullen apart aangeschreven dienen te worden.